

Το ερώτημα είναι: Διατί οι υπαρκτές εις τὸ Πολυτεχνεῖον ἀρροεῖς καὶ οἱ ἀπαθὲν αὐτῶν κρῦμνοι ἔκριναν ἀναγκαστὴν τὴν προσήν εις τὴν βίαν καὶ τὴν ἀνοσχίαν; Ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀπλή. Δὲν ἔχουν ἐκκρεμῆ κλαδικὰ φοιτητικὰ αἵατα. Ἡ Κυβέρνησις Μεταπολιτικῆν φοιτητικὸν αἶτ κανοποίητον. Οὐδὲν αἰετὰ ἀφήκεν ἐκκρεμῆς. Ἀπεθλεπον λοιπὸν εἰς τὴν πολιτικὴν κίνησιν οἱ ἑτά γωνάτα. Καὶ κατὰ τὸν τοῦ Ραδιοσταθμοῦ ἀν: «Τὰ γεγονότα ἀπὸ ὠπταστος προοίμιον ἐνὸς ὕμνῳ μὴ ἴμῳτος», ἀθέτησεν ἡμεῖς, προσκρῖς εἰς τὸν ἀτέμνονα κρῖος, εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποῖου ἰσχυρετὰ ἢ ἀλληλοσφαγή, καὶ τὸ

εὐρεν ἀναπρόκριναι, ἐξελθὼν ἰδιοῖ τοῦ Πολυτεχνεῖου διὰ τὴν συκροτήσων τὴν διαδηλῶσιν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς εἰς τὴν πλατεῖαν Κλαυθμώνος, ἣ ὁποῖα ἀπετέλεσε καὶ τὴν ἀφρητριαν τῶν ἰμῶτων γεγονότων

κοῦ νόμου. Τὸ Ὑπουργεῖον Συμβούλιον ἀνεφώνησεν πλήρως καὶ ὁμοφώνως πρὸς τὴν ἐνέργειαν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Μαρκεζίνου ἐναντιολαμβάνει διὰ μίαν ἀκόμη φωνῆς τὰς τῶν ἰκευτῶν τοῦ ῶν τοῦ

«Ἦς τοιαυτῶν ἰμοῖς, ὅτι θὰ προέβη ὑπεύθυνος Κυβερνήτης τὸν ἄρθρον τοῦ πιστενομοῦ τῶν. Ἰκοῖων. Διπλή; δὲν νοεῖται; ὁσφάλλειον. Ὅλα τὰ ἡ εὐμερῖα τοῦ Λαοῦ τικὴ διαδικασία ἐπιλογῆς ἀπλῶς ἀκολουθῶν θέστων τὴν ὑπαρξιν ἐ»

«Ἡ Κυβέρνησις Μνησεία τὴν κρηεῖν κοῦ. Νόμου εἰς τὸν τὸ Σύνταγμα, Προέδρου τῆς, πιστεῖν, ὅτι δὲν προχωρήσῃ εἰς τὸ ἐγγραμὰ τῆς, διενεργῆ καὶ ἀδιαβλήτων ἐκλογῶν προηγουμένης ἀποκαστος ἀσφαλείας καὶ τὴ κληροῖν τὸν ἐλληνοκῶν

ΠΑΡΟΥΣΙΑ

μηνιαία ἐκδοσὴ τοῦ συλλογοῦ
ἐνωσὴ φοιτητῶν - σπουδαστῶν ν. σερρών

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Η ΣΤΟΡΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΘΑ ΣΤΡΑΦΗ ΠΡΟΣ ΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

Ἡ νύχτα τῶν τάνκς

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

20 ΔΕΝ ΘΑ ΓΥΡΙΣΟΥΝ ΠΟΤΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΥΑΡΟ

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧ. 7

«Ἦς τοιαυτῶν ἰμοῖς, ὅτι θὰ προέβη ὑπεύθυνος Κυβερνήτης τὸν ἄρθρον τοῦ πιστενομοῦ τῶν. Ἰκοῖων. Διπλή; δὲν νοεῖται; ὁσφάλλειον. Ὅλα τὰ ἡ εὐμερῖα τοῦ Λαοῦ τικὴ διαδικασία ἐπιλογῆς ἀπλῶς ἀκολουθῶν θέστων τὴν ὑπαρξιν ἐ»

2

ΑΠΡΙΛΗΣ 1975

ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Μηνιαία έκδοση του συλλόγου
«Ένωση Φοιτητών - Σπουδαστών Ν
Σερρών»

Διευθύνεται από συντακτική
έπιτροπή

ΑΠΡΙΛΗΣ 1975

ΕΤΟΣ Α. ΤΕΥΧΟΣ 2

τιμή τεύχους δρχ. 7

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
εκδότης

ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ

Ραβινέ 1 Σέρρες

Τυπογραφείον

ΑΦΟΙ ΑΛΤΙΝΤΖΗ

Βασ. Σοφίας 38 τηλ. 221.529

Θεσσαλονίκη

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Γράπεζες-όργανισμοί

Δ. Υπηρεσίες δρχ. 300

Ίδιωτες » 150

Φοιτητές-Σπουδαστές

Μαθητές » 75

Μέλη του Συλλόγου » 50

Τις συνεργασίες σας ή τὰ γράμ-
ματὰ σας μπορείτε νὰ τίς στείλετε:
Περιοδικό «Παρουσία»—Ένωση
Φοιτητῶν - Σπουδαστῶν Ν. Σερρῶν

Φρ. Ροῦσβελτ 1 - Σέρρες

Τὰ ἐνυπόγραφα ἄρθρα δὲν ση-
μαίνει ὅτι ἀπαραίτητα ἐκφράζουν
καὶ τίς ἀπόψεις τῆς συντακτικῆς ἐ-
πιτροπῆς τῆς «Παρουσίας».

Χειρόγραφα ποὺ στέλλονται εἴ-
τε δημοσιευθοῦν, εἴτε ὄχι δὲν ἐπι-
στρέφονται.

ΑΠΟ ΜΗΝΑ ΣΕ ΜΗΝΑ

Προχωροῦμε λοιπὸν στὸ δεύ-
τερο τεῦχος, μετὴν ἀρκετὰ θερμῆ
ὑποστήριξῆ τοῦ ἀναγνωστικοῦ μας
κοινοῦ.

Γιατὶ ἂν ἐξαιρέσουμε τὴν ἐπι-
στροφή μιᾶς δεκάδας περίπου τευ-
χῶν τῆς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ μετὴν ἐν-
δειξῆ ἀπὰρ ἀδεκτο, ἡ ὑποδο-
χὴ τοῦ πρώτου τεύχους ἀπὸ μᾶς
κρίνεται σὰν πολὺ ἐνθαρρυντικῆ.

Πιστοὶ σὲ προηγούμενη ὑπό-
σχесή μας, τὸ σημερινὸ τεῦχος πα-
ρουσιάζεται μετὰ περισσότερες σελί-
δες καὶ ἴσως - αὐτὸ ἐσεῖς θὰ κρί-
νετε - μιὰ καλύτερη ὕλη.

Εἰδικὰ τὸ τεῦχος αὐτὸ εἶναι ἀ-
φιερωμένο σὲ μιὰ μαύρη ἐποχὴ γιὰ
τὴν σύγχρονη ἐλληνικὴ ἱστορία, στὴν
ἐπταετῆ δικτατορία 1967-1974. Μιὰ
παρουσίαση, βασισμένη σὲ ἐπίσημα
καὶ ἐξακριβωμένα στοιχεῖα, γιὰ χα-
ρακτηριστικὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς
ἐκείνης, θὰ βοηθήσῃ ὅλους μας ὥστε
ποτὲ πιά νὰ μὴν ἀνεχθοῦμε μιὰν
ἄλλη τέτοια κατάσταση.

ἡ σύνταξι

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἐπιμέλεια : Μιχάλης Σωτηρίου

* Στις 2 Μαρτίου ἡ «Ἐνωση Φοιτητῶν-Σπουδαστῶν Ν. Σερρῶν» σέ συνεργασία μὲ τὴν «Ἐθνικὴ Φοιτητικὴ Ἐνωση Κυπρίων Θεσσαλονίκης», πραγματοποίησε ἐκδήλωση γιὰ τὴν Κύπρο, στὸν κινηματογράφο «ΧΑΡΙΣ» στὶς Σέρρες. Ἡ ἐκδήλωση περιελάμβανε ὁμιλία σχετικὴ μὲ τὴν ὁμοσπονδία καὶ τὴν οἰκονομία τῆς Κύπρου, ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὸν γεν. γραμματέα τοῦ συλλόγου μας, Ζήση Περδίκη, καθὼς καὶ προβολὴ μιᾶς ταινίας-ντοκουμανταίρ σχετικὰ μὲ τὴ ζωὴ στὴν Κύπρο, πρὶν καὶ μετὰ τὴν τουρκικὴ βάρβαρη εἰσβολή. Ἄς σημειωθῆ πὼς ἡ ταινία αὐτὴ προβλήθηκε δέκα μέρες ἀργότερα στὴν ἑλληνικὴ τηλεόραση. Τίτλος τῆς: «Πικρὴ Σιδειά».

Στις 1 καὶ 2 Μαρτίου διοργανώθηκε ἔκθεση φωτογραφίας ἀπὸ τὴν τουρκικὴ εἰσβολὴ στὴν Κύπρο, στὴν αἴθουσα τῆς δημοτικῆς βιβλιοθήκης τῶν Σερρῶν.

Κατὰ τὴ διάρκειά τῆς ἐκδηλώσεως στὶς 2 Μαρτίου, ἡ Ε.Φ.Σ.Ν.Σ. κατήγγειλε τὴν γυμνασιάρχῃ τοῦ Α' Γυμνασίου Ἀρρένων Σερρῶν, γιὰτὶ ἔδωσε νικτὴ γοὶ ἀφαιρέθηκαν ἀπὸ τὸ χῶρο τοῦ γυμνασίου οἱ ἀνακοινώσεις ποὺ πληροφοροῦσαν τοὺς μαθητὲς γιὰ τὴν ἐκδήλωση γιὰ τὴν Κύπρο. Ἐπειδὴ εἶναι ἀδιανόητο νὰ ἀφαιροῦνται τέτοιες ἀνακοινώσεις, τὴ στιγμὴ ποὺ ὀλόκληρος ὁ ἑλληνισμὸς συμπάσχει καὶ ἀγωνίζεται γιὰ τὸ μαρτυρικὸ νησί, νομίζουμε, ὅτι καλὸ θὰ ἦταν νὰ πληροφορηθοῦμε τὸ αἰτιολογικὸ μὲ τὸ ὅποιο ἀφαιρέθηκαν οἱ ἀνακοινώσεις. Περιμένουμε.

* Στις 23 Μαρτίου πραγματοποιήθηκε στὸν κινηματογράφο «ΧΑΡΙΣ» τῶν Σερρῶν δημόσια συζήτηση σχετικὰ μὲ τὰ ἔθνικὰ καὶ κοινωνικὰ αἷτια ποὺ ὄθησαν στὴν ἐπανάσταση τὸ 1821. Τὴν εἰσήγηση στὸ θέμα, ἔκαμε ὁ φοιτητὴς Στέφανος Ἀναστασίου. Στὴν ἐκδήλωση αὐτὴ μεταξὺ τῶν ἄλλων παραβρέθηκαν ὁ βουλευτὴς κ. Παπαντωνίου, ὁ διευθυντὴς Νομαρχίας ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Νομάρχῃ, πλῆθος ἐπιστημόνων, ἀνθρώπων τῶν γραμμάτων φοιτητῶν μαθητῶν κ.λ.π.

* Ἡ Ε.Φ.Σ.Ν.Σ. μὲ ἐπιστολὴ τῆς στὸ ὑπουργεῖο μεταφορῶν καὶ ἐπικοινωνιῶν, ζητᾷ νὰ ἰσχύουν οἱ μειωμένες τιμὲς φοιτητικῶν εἰσιτηρίων καὶ γιὰ τοὺς Ἑλλήνες φοιτητὲς τοῦ ἔξωτερικοῦ.

* Στὴ Θεσσαλονίκη, ὅπου βρίσκεται καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου, γίνονται τακτικὰ συγκεντρώσεις γιὰ τὰ μέλη, στὶς ὁποῖες

γίνεται ενημέρωση για την πορεία του συλλόγου. Στην τελευταία, μάλιστα συγκέντρωση συζητήθηκε και η έκδοση του πρώτου τεύχους του περιοδικού μας «ΠΑΡΟΥΣΙΑ».

* Στις 27 'Απριλίου θα πραγματοποιηθῆ ἀπὸ τὴν Ε.Φ.Σ.Ν.Σ. στίς Σέρρες δημόσια συζήτηση γιὰ τὸ φασισμό, μὲ ἀφορμὴ τὴν συμπλήρωση δικτατορίας ἀπὸ τὴν ἐπιβολὴ τῆς περιβόητης 21ης 'Απριλίου. Ὁ χώρος τῆς ἐκδήλωσης θὰ ἀνακοινωθῆ ἔγκαιρα.

* Στὴν διάρκεια τῆς φοιτητικῆς ἐβδομάδας πὺ θὰ πραγματοποιηθῆ τὴν ἐβδομάδα μετὰ τὸ Πάσχα, θὰ διοργανωθῆ ἐκθεση ζωγραφικῆς γιὰ νέους καλλιτέχνες. Ὅσοι ἐνδιαφέρονται νὰ λάβουν μέρος στὴν ὁμαδικὴ ἐκθεση ζωγραφικῆς ἄς ζητήσουν πληροφορίες ἀπὸ τὴν διεύθυνσή μας, Ροῦσβελτ 1, Σέρρες..

* Ἡ ξαφνικὴ κἀθοδος τοῦ συνθέτη Ἀνδρέα Πρέζα στὴν Ἀθήνα, γιὰ ἠχογράφηση ἐνὸς δίσκου του, καθὼς καὶ κάτι ἀπρόσμενα ἐμπόδια πὺ παρουσιάσθηκαν στὸν Γιώργο Ζωγράφο, εἶχαν σὰν ἀποτέλεσμα τὴν ματαίωση τῆς συναυλίας πὺ προγραμματίζαμε. Γιὰ τοὺς ἴδιους λόγους ματαιώνεται καὶ ἡ συνέντευξή τοῦ Γιώργου Ζωγράφου πὺ εἶχε ἀναγγελθῆ στὸ προηγούμενο τεῦχος μας.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ἡ Ἐνωση Φοιτητῶν - Σπουδαστῶν Ν. Σερρῶν προκήρυξε πανελλήνιο λογοτεχνικὸ διαγωνισμὸ διηγήματος καὶ ποιήματος. Θὰ βραβευθοῦν δύο διηγήματα καὶ δύο ποιήματα. Τὰ βραβεῖα θὰ δοθοῦν κατὰ τὴν φοιτητικὴ ἐβδομάδα πὺ θὰ λάβῃ χώρα τὴν ἐβδομάδα μετὰ μετὰ τὸ Πάσχα.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ στείλουν τὰ ἔργα τους στὰ γραφεῖα τοῦ συλλόγου, Φ. Ροῦσβελτ 1 Σέρρες. Τὰ ἔργα πρέπει νὰ σταλοῦν σὲ τρία καλογραμμένα ἢ δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα καὶ νὰ ὑπογράφονται μὲ ψευδώνυμό. Σὲ ξεχωριστὸ μικρὸ φάκελλο θὰ ἀναγράφονται τὰ πραγματικὰ στοιχεῖα καὶ ἡ διεύθυνση τοῦ τοῦ διαγωνιζομένου. Ἀπὸ τὸ διαγωνισμὸ ἀποκλείονται τὰ μέλη τοῦ Διοικητικῆ συμβουλίου τοῦ συλλόγου.

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μελέτη του ΚΩΣΤΗ ΚΑΦΤΑΝΤΖΗ

1. Προσανατολισμός
2. Ίατρικες σπουδές στην Ελλάδα
3. Ειδίκευση στην Ίατρική
4. Κοινωνικός ρόλος τής Ίατρικής και του γιατρού
5. Παροχή Ιατρικής περίθαλψης
6. Τί να κάνουμε

Για να μελετήσει κανείς ένα θέμα πρέπει να το ζήσει, δηλαδή να το κοιτάξει απ' όλες του τις πλευρές και πάνω απ' όλα να το εξετάσει από μέσα.

Μια τέτοια δουλειά θαπρεπε να γίνει απ' τους επίσημους φορείς που υπάρχουν, τὰ σωματεία τών γιατρών, τις Ιατρικές σχολές, τὸ ὑπουργεῖο κοινωνικῶν υπηρεσιῶν και τὴν ἐθνική στατιστική ὑπηρεσία.

Ἐπειδὴ ὅμως κανείς μέχρι τώρα απ' τοὺς ἀπεύθυνους φορεῖς» δὲν κάθισε να καταπιαστῆ με τοῦτο τὸ θέμα θὰ προσπαθῆσω χοντρικά κι' ὅσο μπορέσω να θίξω απ' τὴ σκοπιά μου. Τὶς ἀτέλειες τούτης τῆς δουλειᾶς τις ξέρω πολὺ καλά. Μὰ αὐτὸ δὲν θὰ μοῦ δέση τὸ χέρι. Θ' ἀρχίσω να γράφω κι ἀργότερα θ' ἀσχοληθῶ με τὸ θέμα πιὸ σωστά, πιὸ μεθοδικά.

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ Ὅταν λέω προσανατολισμὸ ἔννοῶ τις διαδικασίες ἐκείνες και τις δυνάμεις που κάνουν ἕνα τελειόφοιτο τοῦ γυμνασίου ν' ἀσχοληθῆ με τὴν Ιατρική ἐπιστήμη.

Στὴν Ελλάδα ἡ ὑπόθεση τοῦ ἐπαγγελματικοῦ και τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσανατολισμοῦ εἶναι τελείως ἀνύπαρκτη.

Μόνο ἐρασιτεχνικά μερικοὶ «προοδευτικοὶ» δάσκαλοι ἀσχολοῦνται μ' αὐτὸ κι' απ' τὴ μεριά τοῦ κράτους γίνονται κατὰ καιροὺς προσπάθειες.

με ἐκπομπές στο ραδιόφωνο και τὴν τηλεόραση, με πρόχειρες ὁμιλίες στὰ σχολεῖα και μοίρασμα φυλλαδίων που καλοῦν τὸ μαθητὴ να ενδιαφερθῆ και να στραφεῖ στὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο δρόμο.

Ἔτσι λαβαίνουμε γνώση γιὰ ὅλες τις σχολές τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ (ἡ θάλασσα δίνει ζωὴ, με λίγα χρόνια φοίτηση δωρεάν βγάξεις χρήματα ἕνα σωρὸ) γιὰ ὅλες τις ἰδιωτικές τεχνικές σχολές, γιὰ ὅλες τις στρατιωτικές σχολές (και με ντοκυμανταῖρ στὸν κινηματογράφο καμ-

μιὰ φορά).

Τελικά μᾶς τὰ παρουσιάζουν όλα καλά και ἄγια.

Μαθαίνουμε ἀπ' ἐδῶ κι' ἀπὸ κεῖ πὼς ὑπάρχουν και οἱ τὰδε σχολές στὸ πανεπιστήμιο ἢ ἄλλοῦ.

Τί διδάσκουν σ' αὐτές τίς σχολές, πὼς και γιατί τὸ διδάσκουν, ποιά ἢ ἀνάγκη νὰ ὑπάρχουν αὐτές οἱ σχολές και ἄλλα τέτοια εἶναι φιλολογία. Ποτὲ δὲν ἀκούγονται.

Ἔτσι ὁ ὑποψήφιος γιατρός, ὀδηγεῖται στις ἐξετάσεις γιὰ τὴν ἰατρική, σχολὴ χωρὶς κανένα ἐπίσημο ἐρέθισμα, και, τὸ πιὸ βασικό, χωρὶς νᾶχει ἰδέα γιὰ τὸ περιεχόμενο τῶν σπουδῶν και τῆς ἐπιστήμης στὴν ὁποία πρόκειται νὰ φοιτήσει.

Ἄλλοι πηγαίνουν στὴν Ἰατρική γιατί δὲν ἔχει μαθηματικά στις ἐξετάσεις, ἄλλοι γιατί ἐξετάζονται σὲ λίγα κι «εὐκολα» μαθήματα, ἄλλοι γιατί θέλουν νὰ βγάλουν πολλὰ λεφτὰ (και βλέπουν πόσα λεφτὰ βγάζουν οἱ γιατροί).

Ἵπάρχουν και μερικοὶ γιοὶ γιατρῶν ποὺ τὸ θεωροῦν καθῆκον τους νὰ κρατήσουν τὴν παράδοση τῆς οἰκογενείας. Τέλος, ἓνα μικρὸ ποσοστὸ, συγκινημένοι ἀπ' τὸν φαινομενικὰ ἀνθρωπιστικὸ χαρακτήρα τῆς ἰατρικῆς ἐξάσκησης ὀραματίζονται ἐτοιμοθανάτους νὰ γιατρευοῦνται χάρι σ' αὐτούς, κι ἄλλα τέτοια κι ἀποφασίζουν νὰ ἀσχοληθοῦν με τὴν ἐπιστήμη αὐτὴ ποὺ χαρίζει μακροζωία, καλλιτερεύει τὴ ζωὴ, γιατρεύει τοὺς πόνους, τίς ἀρρώστειες και τὰ βόσανα τῶν ἀνθρώπων.

Ἐλάχιστοι εἶναι, κάθε χρ νο, αὐτοὶ ποὺ πηγαίνουν στὴν ἰατρική ξέροντας ὅτι ὁ γιατρός εἶναι ὁ φορέας τῆς ἐπιστήμης, τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης.

Και ἡ ἰατρική εἶναι ἡ ἐπιστήμη ποὺ ἀσχολεῖται με τὴ φυσιολογικὴ λειτουργία τοῦ ἀνθρώπινου ὀργανισμοῦ, με τίς ἀρρώστειες ποὺ τὸν ἀπειλοῦν, με τὴν θεραπεία τους και (τὸ κυριώτερο) τὴν πρόληψή τους.

Ἡ ἰατρική δὲν ἔχει σκοπὸ νὰ

ἐπισκευάζει τοὺς ὀργανισμοὺς ποὺ πάσχουν ἀλλὰ νὰ θεραπεύει τοὺς ἀνθρώπους ποὺ προσβλήθηκαν ἀπὸ ἀρρώστια και νὰ τοὺς κάνει ἱκανοὺς νὰ συμμετέχουν ἐνεργὰ και παραγωγικὰ στὸ κοινωνικὸ σύνολο.

Τὸν ἀνθρώπο ἢ ἰατρικὴ δὲν τὸν ἀντιμετωπίζει σὰν ἄτομο, σὰν ὀργανισμό μὰ σὰν προσωπικότητα.

Πολὺ λαθεμένα ἀντιμετωπίζοντας τὸ θέμα οἱ Ἕλληνες γιατροὶ λένε: εἶχα σήμερα μιὰ γρίπη κι ἓνα πνευμονικὸ οἴδημα. ἀντὶ νὰ λέν: σήμερα ἐξετάσα ἓνα κορίτσι ποὺ ἔπαθε γρίπη και μιὰ κυρία ποὺ ἔπαθε πνευμονικὸ οἴδημα.. ἐπειδὴ δὲν εἶχε χρήματα ν' ἀγοράζει τὰ φάρμακα γιὰ τὴν καρδιά της...

Ἡ ἰατρικὴ ἀκόμα εἶναι φορτωμένη με τὸ καθῆκον τῆς προστασίας αὐτῶν ποὺ εἶναι περισσότερο ἐκτεθειμένοι στις ἀρρώστειες ὅπως οἱ ἐργάτες τῶν ὀρυχείων στὴν πνευμονοκονίαση και τὴ φυματίωση, οἱ ἐργάτες τῶν νηματοουργείων στὴ βυσσίνωση, οἱ ἐργάτες τῶν τυπογραφείων στὴ μολυβδίαση, οἱ ἐργάτες τῶν βιομηχανιῶν στις δηλητηριάσεις οἱ κτηνοτρόφοι στὸ μελιταῖο πυρετὸ τὸν ἀνθρακα κλπ.

Τέλος καθῆκον τῆς ἰατρικῆς εἶναι και ἡ φροντίδα γιὰ τὴν καλλιέργεια τῶν ὄρων τῆς διαμονῆς, τῆς διατροφῆς και τῆς ἐργασίας τῶν ἀνθρώπων ἐτσι ὥστε νὰ μειώνονται οἱ ἐξωτερικοὶ παράγοντες τοῦ περιβάλλοντος ποὺ δημιουργοῦν κατ'ἀλληλο ἔδιεφος γιὰ τὴν ἐμφάνιση μιᾶς ἀρρώστειας.

Αὐτὸς εἶναι κατὰ τὴ γνώμη μου ὁ πιὸ σωστὸς προσανατολισμός, μὰ ποτὲ δὲν ἀκούστηκε, ποτὲ δὲν προωθήθηκε.

Και συνεχίζουν οἱ ὑποψήφιοι νὰ δίνουν ἐξετάσεις στὴν ἰατρικὴ γιὰ ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπ' τὸ βραχνὰ τῶν μαθηματικῶν κλπ.

Γιὰ κακὴ τύχη τοῦ λαοῦ στὴν Ἑλλάδα ἔχουμε μεγάλη ἀνάγκη ἀπὸ γιατροὺς, γιατροὺς σωστοὺς βέβαια κι ὄχι ἐπαγγελματίες τοῦ χειρότερου εἶδους. (συνεχίζεται)

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΚΛΟΥΒΙΑ ΚΕΦΑΛΙΑ

Ἡ περιπέτεια μιᾶς μαθητικῆς ἡφμερίδος

Πρὶν ἀρχίσουμε θὰ θέλαμε νὰ ξεκαθαρίσουμε πὼς μιὰ καὶ αὐτὰ πού δη-
μοσιεύουμε παρακάτω δὲν μᾶς ἔγιναν γνωστὰ ἀπὸ τὶς πηγές (πού εἶναι ἡ διεύ-
θυνση τοῦ Β' Γυμνασίου Θηλέων Σερρών καὶ οἱ μαθήτριες πού ξεκίνησαν τὴν
προσπάθεια γιὰ τὴν ὁποία γράφουμε), μὰ ἀπὸ τρίτους, εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ
κάνουμε μερικὰ λάθη λεπτομερειῶν. Ἀσχολούμαστε ὅμως μὲ τὸ θέμα γιατί
πιστεύουμε πὼς στὴ συγκεκριμένη περίπτωση ἐνδιαφέρουν ὅχι οἱ λεπτομέρειες
μὲ τὸ ὅλο πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖο ἀντιμετωπίσθηκε μιὰ κατάσταση, ἓνα περιστα-
τικό, ἀπὸ τὴ διεύθυνση ἑνὸς γυμνασίου.

Εἴχαμε τὴν ἐντύπωση πὼς γιὰ τοὺς καθηγητὲς θὰ ἦταν ἐνδειξη ὑγείας
ἀπὸ μέρους τῶν μαθητῶν τους, τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ λογοτεχνία τοῦ
τόπου τους, γιὰ τὴν καλὴ μουσική, γιὰ τὴν ἰδέα τῆς Δημοκρατίας, γιὰ τὶς
σχέσεις τῶν παιδιῶν μὲ τοὺς γονεῖς. Νὰ ὅμως πού ἀπὸ τὸ Β' Γυμνάσιο Θη-
λέων μᾶς ἔρχεται ἡ διάψευση.

Ἐκεῖ μερικὲς μαθήτριες καταφέρανε νὰ «βγάλουν» μιὰ ἡφμεριδούλα.
Περιεῖχε τοὺς τίτλους μερικῶν ἀξιόλογων τραγουδιῶν τὴν «πρωινή ἐκτέλεση»
τοῦ Καφταντζή, ἀπόψεις μερικῶν μεγάλων συγγραφέων γιὰ τὴ Δημοκρατία,
τὸ γράμμα ἑνὸς παιδιοῦ πρὸς τοὺς γονεῖς του κ.λ..

Πὼς ἀντέδρασαν οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ Γυμνασίου; Εἶπαν στὶς μαθήτριες
πὼς:

«Κάνουν κλοπὴ πνευματικῆς ἰδιοκτησίας»

«Δὲν περίμεναν αὐτὲς γιὰ νὰ μάθουν τί θὰ πῆ Δημοκρατία»

«Τὸ κεφάλι τους εἶναι κλούβιο»!

Κάλεσαν τοὺς γονεῖς τους καὶ τοὺς ρωτοῦσαν ἂν ἀγαποῦν τὰ παιδιὰ τους καὶ
τὸ τρομερότερο ἀπ' ὅλα, ζήτησαν ἀπὸ τὶς μαθήτριες νὰ τοὺς ποῦν «Ποῖος
τὶς χρηματοδοτεῖ» καὶ «Ποιὰ συνδικαλιστικὴ ὀργάνωση βρῖσκεται ἀπὸ πί-
σω τους»!!!

Τί νὰ προσθέση κανεῖς.

Πάντως γιὰ ὅλα τὰ παραπάνω χρειάζονται διευκρινίσεις. Θὰ τὶς περιμέ-
νωμε τόσο ἀπὸ τὴ Διεύθυνση τοῦ Β' Γυμνασίου Θηλέων, ὅσο ἀπὸ τὶς μα-
θήτριες πού «ἔβγαλαν» τὴν ἡφμερίδα.

Σ.Μ.

Αντιπαιδοί

ΑΠΟ ΕΦΤΑ ΜΑΥΡΟΥΣ ΑΠΡΙΛΗΔΕΣ

Έπιμέλεια: Στέλιος Μπουφίδης

Συνεργάστησαν: Βίκυ Ψαρρά, Άγγελος Άμπαλάκης

ΠΗΡΕ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ Η ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ

Κατάλογος νεκρών του Άντιδικτατορικού άγώνα

Έλῆς Π.
 Τσαρουῆς Γ.
 (Βουλευτής)
 Λαδάς Γ.
 Σωτηρόπουλος Λ.
 (άξ/κός χωρ/κῆς)
 Σιδηρόπουλος Κ.
 (άνθυπ οχαγός)
 Άντωνιάδης Γ.
 Τσαντής Τ.
 Δημόπουλος Γ.
 Μανωλόπουλος
 Μπότης
 Κομνηνός Δ.
 Παλέμος Β.
 Καραμάνης .
 Γερακίδης Γ.
 Μυρογιάννης Μ.
 Κουτουμάνος
 Άναγνωστόπουλος
 Βρυώνης Ν.
 Μανδηλαράς Ν.
 Χαλκίδης Γ.
 Κολυβάς Δ. (λοχίας)
 Μαμαράς
 Παλαιολόγος Κ.
 Καλιοντζῆς Ν.

Κατῆς Κ.
 Καλαβρού Μ.
 Μακροδημήτρης Β. (πατέρας 10 παιδιών)
 Εὐαγγελινός Ι.
 Μανιμανῆς
 Σαμουρῆς Γ.
 Σπαρτίδης Α.
 Σάζιος Ε.
 Θεοδώρου Δ.
 Τούλιν Ε.
 Γελιάλης Μ.
 Βεγιάρη Β.
 Δημόπουλος Α.
 Κάππος Γ.
 Μιχαηλίδης
 Άλιόπουλος
 Παμέτης
 Παποροδόπουλος Χ.
 Χαλκιαδάκης
 Έκιμέτ Τ.
 Καραῆς Β.
 Δαζαβίδης Ι.
 Σχίτζας
 Κανιωτάκης
 Σορμαλῆς Ι.
 Φαμέλης
 Μικρώνης
 Παντελάκης
 Πολυζωίδης Γ.
 Χαραλαμπίδης Ν.

21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967

26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967

Η ΠΡΩΤΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Π α ρ α σ κ ε υ ή 21 'Α π ρ ι λ ί ο υ 1967 : 'Ο στρατός ανέλαβε την διακυβέρνηση τής χώρας..... 'Ιππόδρομος: 600-700 άνδρες κρατούμενοι 30 γυναίκες, 1 αγοράκι τριών-τεσσάρων χρονών.

«... Πλησιάζει ένας κρατούμενος και ζητάει νερό. 'Ο δεσμοφύλακας κυττά αυτόν τον άνθρωπο άπορημένος με τὸ θράσος του, ὁ ἄλλος κυττάζει τὸν άμίλητο στρατιώτη με τὸ προτεταμένο ὄπλο και άναρωτιέται μήν εἶναι κουφός. «Νερό» τοῦ φωνάζει δυνατότερα και κάνει ἕνα βήμα για ν' άκουστῆ. ("Έχει δικιο ὁ λοχαγός....Αὐτός ὁ σατανᾶς ἔρχεται νά ποῦ πάρει τὸ ὄπλο Θάχουν ἔτοιμη τὴν ἐξέγερση..."Αμ δέ...) Τὸ δάχτυλο πίεσε τὴν σκανδάλη. 'Ο κρατούμενος δέχτηκε τὴ σφαῖρα κατάστηθα και με ὀλάνοιχα μάτια ἄφησε τὴν τελευταία του πνοή. Τὰ μεγάφωνα τοῦ στρατόπεδου οὐρλιαζανί«Η 'Εθνική 'Επανάσταση τοῦ στρατοῦ ἐπεβλήθη άναίμακτως... ».....». ('ΗΓέννηση τοῦ νεοφασισμού στὴν 'Ελλάδα).

Σ ά β β α τ ο 22 'Α π ρ ο λ ί ο υ 1967 :

«...Τὸν βγάζει ἔξω ἔτσι ὅπως ἦταν μισόγυμνος μέσα στὴν ψυχρὴ νύχτα Σὲ λίγο ἀπὸ τ'άνοίγματα τοῦ μπροστινοῦ τοῖχου φτάνουν σὲ μᾶς ἄχνες οἱ οἰμωγές τῆς νύχτας ποῦ ἔπειτα θά δυναμώσουν για νά ἀπλωθοῦν σ' ὄλο τὸ στρατόπεδο. Μά ἴσως ἡ ἡσυχία τοῦ μεσονυχτιοῦ νά τις ἔπαιρνε και νά τις ἀνέβαζε ὡς τὴν μανταλωμένη πρωτεύουσα ποῦ λένε πὼς γέννησε τὴν 'Ελευθερία και τὴ Δημοκρατία και πὼς ἔδωσε στὴν οἰκουμένη τὴ σκέψη τοῦ ἀνθρώπου και τὸ ἰδανικὸ τῆς ἀνθρωπιᾶς. Καὶ σήμερα τὴν ἀφήνουν ἀβοήθητη, στὰ νύχια τοῦ πιὸ φρικαλέου φασισμού ποῦ γνώρισε ἡ ἱστορία. Οἱ οἰμωγές δυνάμωναν και τὰ ὑπόκωφα χτυπήματα στὸ γέρικο κορμὶ ἔφταναν ὡς ἐμᾶς κ' ἐκεῖνο κρατοῦσε...κρατοῦσε...πόση ὥρα....τί ἀτέλειωτος ποῦ ἦταν ὁ χρόνος...Και οἱ οἰμωγές δυνάμωναν και ἡ νύχτα στρίγγλιζε παραπονιαρικά σά νά δέρνουν τὴν ἡσυχία τῆς, κ' ἐμεῖς περιμέναμε, καθηλωμένοι, ἀνίκανοι νά βοηθήσουμε, νά σφίγγουμε τὰ δόντια και νά περιμένουμε τὴ σειρά μας, ἐκεῖ, στὸν τοῖχο με τὴν κάννη τοῦ πολυβόλου στὴν κοιλιά και τὴν άσυπεράσπιστη σάρκα μας στὰ κτηνάδη κτυπήματα κάποιων ὄντων.....» (Γυάρος ΤΖ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ).

Κ υ ρ ι α κ ἡ 23 'Α π ρ ι λ ί ο υ 1967 : «.... ἔστησ' ὁ ἔρωτας χορὸ με τὸν ξανθὸν 'Απρίλη λέει ὁ ποιητῆς μᾶ ὁ φετεινὸς 'Απρίλης δὲν ἦταν ξανθός. 'Ηταν μολυβένιος, τὸ φῶς του εἶχε γίνει σκοτάδι κι ἡ μεγάλη Παρασκευή

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

(ΟΙ ΔΥΟ ΣΤΑΥΡΟΙ) τοῦ Ἀστέρη Γούναρη

Μᾶς ἔδωσαν ἓνα σταυρὸ καὶ μᾶς εἶπαν:

Ἀγαπήστε τον.

Μᾶς ἔδειξαν ἓναν ἄλλο καὶ μᾶς εἶπαν:

Μισῆστε τον, πολεμῆστε τον

Μετὰ πέρασαν χρόνια

Οἱ σταυροὶ μπλέχτηκαν

Ξαφνικὰ μᾶς παράσταιναν γιὰ ἰδανικὸ τὸν δεῦτερο σταυρὸ,
μὰ μὲ τ' ὄνομα καὶ τῆ μορφῆ τοῦ πρώτου

Κι ἐμεῖς τὰ χάσαμε

Καὶ βρεθήκαμε - τυπικά - πολέμιοι τοῦ πρώτου σταυροῦ,
στὴν οὐσία ὑπερασπιστὲς του

....Περιμένοντας τὸ ξεχώρισμα τῶν σταυρῶν

-Τὴν ἀπονομὴ δικαιοσύνης-

Δεκέμβρης 1971

πρόλαβε τὴ χαρὰ τῶν Βαίων. Ἡ Ἑλλάδα γι' ἄλλη μιὰ φορὰ σταυρώθηκε...»
(Γυάρος ΤΖ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ).

Δευτέρα 24 Ἀπριλίου 1967: «... Μεγάλῃ Βδομάδα. Ἡ Βδομάδα τῶν Παθῶν. Ἡ δική μας βδομάδα τῶν Παθῶν ἄρχισε νωρὶς καὶ εἶναι ἀτέλειωτη. Περιμένουμε μιὰ Ἀνάσταση. Πότε θὰ ῥθει;...» (Γυάρος Τ.Κ.)

Τρίτη 25 Ἀπριλίου 1967: Δολοφονία Παναγιώτη Ἑλῆ στὸν Ἰππόδρομο ἀπὸ τὸν ἀνθυπὶλαρχο Κότσαρη Κωνσταντῖνο.

Τετάρτη 26 Ἀπριλίου 1967: ὥρα 5 μ.μ. 1200 ἄνδρες κρατούμενοι στὴν Γυάρο, 30 γυναῖκες Ἀπὸ τὴν ἐπομένη μέρα ἀρχίζουν νὰ καταφθάνουν συνεχῶς κρατούμενοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Οἱ γυναῖκες ἔφθασαν τὶς 300 καὶ οἱ ἄνδρες τοὺς 7000-75000. Μέσα στὰ 1967 ἡ διεθνὴς κατακραυγὴ γιὰ τὴν Γιούρα ἔχει πάρει τεράστια ἔκταση. Ὁλος ὁ κόσμος ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ ὡς τὴν δύση τὴν καταριέται καὶ ζητάει νὰ μεταφερθοῦν οἱ ἐξόριστοι σ' ἓνα κατοικημένο μέρος.

“Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΠΕΚΡΑΤΗΣΕ ΑΝΑΙΜΑΚΤΩΣ,,

Ραδ. σταθμός ἐνόπλων δυνάμεων 21-4-1967

* «Κάθουμαι ἐκεῖ πού σουδειξα. Ἐνα ὑπογειακί πού σείεται ὀλόκληρο νύχτα-μέρα ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητα. Σκέψου τί γινότανε τῆ νύχτα τῆς Πέμπτης Πιάνω δουλειά στίς 6 τὸ πρωὶ καὶ πρέπει νὰ κοιμᾶμαι νωρίς. Εἰδικὰ τὴν Παρασκευὴ ἔπρεπε νὰ ξυπνήσω πολὺ νωρίτερα. Ἡ κοπέλλα τοῦ πρώτου ὀρόφου μὲ εἶχε παρακαλέσει νὰ τὴν πάρω στίς τέσσαρες νὰ τὴν πάω μὲ τὸ ταξὶ στὸν Πειραιᾶ. Τὴν περιμέναν οἱ γονεῖς της στίς Σπέτσες καὶ ἤθελε νὰ προφτάσει τὸ πρῶτο καράβι.

Κατὰ τίς δυόμιση ξύπνησα τρομαγμένος. Σὰ νὰ γινότανε σεισμός. Ἡ γυναίκαμου εἶχε ξυπνήσει πρὶν ἀπὸ μένα καὶ κύτταζε ἀπὸ τὸ παράθυρο στὸ δρόμο. Πλησίασα κι ἐγὼ νὰ δῶ τί συμβαίνει. Ὁ δρόμος γεμάτος ἀπὸ κάτι μεγαθήρια τάνκς. Οἱ μπουκς τῶν κανονιῶν στριφογύριζαν ἑτοιμες νὰ ρίξουν. Τί νὰ συμβαίνει βρὲ γυναίκα; Μήπως ἤξερε κι αὐτὴ; Τὸ πῆρα ἀπόφαση ἔτι ὕπνος τέρμα. Ἡ γυναίκα μούφριασε καφεδάκι, ἀναψα τσιγάρο καὶ ξέμεινα στὸ παράθυρο μὲ σβηστὸ τὸ φῶς. Κατὰ τίς τέσσερες τὸ πρωὶ ἦταν ἀκόμη νύχτα, ἄκουσα τὴν ἐξώπορτα τῆς πολυκατοικίας ν' ἀνοίγει. Κύτταξα πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ εἶδα τὴν κοπέλλα τοῦ πρώτου ὀρόφου νὰ βγαίνει κρατώντας ἕνα βαλιτσάκι καὶ νὰ στέκεται ἀκίνητη στὸ πεζοδρόμιο. Τρελάθηκε; εἶπα μέσα μου. Δὲν βλέπει τὸν χαλασμὸ τοῦ κόσμου; Ἐχει γοῦστο νὰ περιμένει νὰ φανῶ μὲ τὸ ταξί. Καὶ δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ τὴν εἰδοποιήσω. Στὸ δρόμο μιὰ φορὰ δὲν βγαίνω.

Τὸ κορίτσι στεκόταν ἀκίνητο στὴ μέση τοῦ πεζοδρομίου ξαφνιασμένο μὲ ὅτι ἔβλεπε. Ἐπρεπε νὰ τὴν εἰδοποιήσω. Μισάνοιξα τὸ παράθυρο καὶ τὴ φωνάξα μὲ τ' ὄνομά της. Ὁ θόρυβος σκέπαζε τὴ φωνή μου. Ξαναφώναξα. Ἰτίποτα. Τὴν ἔβλεπα νὰ κυττάζει μέσα στὸ σκοτάδι δεξιά κι ἀριστερά. Ἐκανε μερικὰ βήματα ἀδημονίας. Ἄν ἐρχόταν πρὸς τὸ παράθυρό μου ἴσως νὰ μ'ἀκουγε. Κρύος ἰδρώτας ἤρχισε νὰ μὲ λούζει. Τί νὰ σᾶς πῶ...εἶχα ἕνα ἄσχημὸ προαίσθημα! Σὲ κάποια στιγμή τὸ κορίτσι ἤρθε δυὸ βήματα πρὸς μου ἀλλὰ προτοῦ προλάβω νὰ τῆς φωνάξω ξαναγύρισε στὴν ἀρχικὴ τῆς θέσης καὶ μάλιστα ξεμάκρυνε πρὸς τὴν ἄκρη τοῦ πεζοδρομίου. Ἡ ἀπόσταση πού μᾶς χώριζε εἶχε μεγαλώσει. Τότε ξαφνικὰ μούρθε στὸ νοῦ κάτι ἄλλο.

Ἐγκατέλειψα τὸ παρατηρητήριό μου ἀνέβηκα ἀπὸ τὸ ὑπόγειο στὴν εἰσοδο τῆς πολυκατοικίας καὶ ἀνοίξα τὴν ἐξώπορτα. Κεῖνη ἀκριβῶς τὴ στιγμή ἕνα ἀπὸ τὰ τάνκς πού προχωροῦσαν ἔκοψε, ξεμάκρυνε λίγο ἀπὸ τ' ἄλλο καὶ στάθηκε στὴν ἄκρη τοῦ πεζοδρομίου, ἀντίκρου ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν κοπέλλα. Ὁ

Συνέχεια στὴν σελίδα 15

ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΚΑΙ ΥΦΗΓΗΤΩΝ ΤΟΥ Α.Ε.Ι. ΠΟΥ ΔΙΩΧΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΧΟΥΝΤΑ

1. 'Αντώναρως Εύθ. 1968, Φιλολογία.
'Αθ.
2. Δεσποτόπουλος Κ. 1968. Νομ.
'Αθ.
3. Κατράκης Ι. 1968, 'Ιατρ. Θεο-
σαλονίκης
4. Κοκκίνη-Ίατρίδου Δ., 1968,
Νομ. Θεσ.
5. Κώνστας Κ. 1968, 'Ιατρ. Θεο-
σαλονίκης.
6. Μάσχος 'Ηρ. 1968, 'Ιατρ. Θεο-
σαλονίκης.
7. Συμεωνίδης 'Ιω. 1968, 'Ιατρ.
Θεσ.
8. 'Αναγνωστίδης Ν. 1968, 'Ια-
τρ. Θεσ.
9. Αύττης Ι. 1968 Πολυτ. Θεσ.
10. Βλάχος Γ. 1968. ΠΑΣΠΕ
11. Βουδούρης Γ. 1968, Γεωπον.
'Αθ.
12. Γεδεών Σοφία 1968, Βιομ. Πειρ
13. Γεωργιάδης Γ. 1968, 'Ιατρ.
Θεσ.
14. Δάκαρης Σ. 1968, Φιλ. 'Ιωαν.
15. Καραδήμας 1968, Βιομ. Πει-
ραιώς.
16. Καρατζάς Σ. 1968, Φιλ. 'Ιω-
αννίνων.
17. Κριαράς 'Εμμ. 1968, Φιλ. Θεσ.
18. Κριεζής 'Αντ. 1968, ΕΜΠ.
19. Λάζαρης 'Απ. 1968, Βιομηχα-
νική Πειραιώς.
20. Λιάκος Α. 1968, Γεωπ.
21. Μάνσης 'Αρ. 1968, Νομ. Θεσ.
έκτοπίστηκε για ένα χρόνο 1968
-1969.
22. Μαρωνίτης Δ. 1968, Φιλ. Θεσ.
έκτοπίστηκε για ένα χρόνο,
1968-69, κρατήθηκε δύο φορές
για πολλούς μήνες στην ΕΣΑ
όπου βασανίστηκε, 1971 και
1973.
23. Μεταξάς Π. 1968, 'Ιατρ. Θεσ.
24. Πάλλας Δ. 1968, Φιλ. 'Αθη-
νών.
25. Παπαμιλιτιάδης Μ. 1968 'Ια-
τρ. 'Αθηνών.
26. Πετρόπουλος Β. 1968, 'Ιατρ.
Θεσ.
27. Ρόκος Π. 1968, ΕΜΠ.
28. Σακελλαρίου Γ. 1968.
29. Τενεκίδης Ι. 1967, ΠΑΣΓΕ.
30. Τσουρουκτσόγλου Γ. 1968, 'Ι-
ατρ. Θεσ.
31. Γεωργαντόπουλος 'Ε. 1968, Βι-
ομ. Πειρ.
32. Γεωργόπουλος 'Α. 1968, Γεωπ.
Θεσ.
33. Βεγλερής Φ. 1968, Νομ. 'Α-
θηνών.
34. Κυριακούλης Ζ. 1968, Ε.Μ.Π.
35. Ζερβός Σ. 1968, Φυσ. 'Αθη-
νών.
36. Καλογερόπουλος-Στρατής Σ.
1968, ΑΣΟΕΕ.
37. Καράγιωργας Δ. 1968 ΠΑΣΠ
καταδικάστηκε σε ισόβια δεσμά
δεσμά από το έκτ. στρατοδι-
κειό 'Αθηνών τον 'Απρίλη του
1970.
38. Καραντινός Πάτρ. 1968. Πολυτ.
Θεσ.
39. Παναζόπουλος Ν. 1968 Νομ.
Θεσ.
40. Εύρυγνης Δ. 1968, Νομ. Θεσ.
έκτοπίστηκε για ένα χρόνο, 1968
-69.

Συνέχεια στην σελίδα 15

“ΑΝ ΑΠΟΔΕΙΧΘΗ ΠΩΣ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΒΑΣΑΝΙΣΘΗΚΕ ΘΑ ΚΡΕΜΑΣΘΩ ΔΗΜΟΣΙΩΣ,,

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ

.....Χύμηξαν και οι τέσσερες μαζί. Αὐτὸς ποὺ ἦταν πίσω μου ἔτσι ὅπως εἶχαν σχηματίσει κύκλο γύρω μου, μούδωσε μιὰ δυνατὴ κλωτσιὰ στὸ κάτω μέρος τῆς πλάτης. Ἔχασα τὴν ἰσορροπία μου καὶ κλονίστηκα. Προτοῦ πέσω ὁ μπροστινὸς μὲ κλώτσησε στὸ πρόσωπο. Καθὼς ταλαντευόμουν ὁ πλαινὸς μὲ χτύπησε μὲ γροθιά στὸ στομάχι κι' ἐνῶ ἔβγαινε ἀπὸ μέσα μου ἀκατάσχετος ἐμετὸς ἐξακολουθοῦσε τὸ κυκλικὸ παιγνίδι τῆς μπάλας. Κάποιος ἀστόχησε καὶ κυλίστικα χάμω. Τότε τὸ παιγνίδι ἄλλαξε. Ὁ Καραπαναγιώτης πήδησε στὴν κοιλιὰ μου. Ὁ Κραβαρίτης ἔκανε τὸ ἴδιο πάνω στὸ καμμένο στήθος. Ἐνας τρίτος ἔβαλε τὸ πόδι του στὸ λαιμὸ μου καὶ τὸν πιάζε. Ἡ ἀναπνοή μου σταμάτησε. Νά, ὁ θάνατος ἐπὶ τέλους ἔρχεται νὰ μὲ λυτρώσει. Ὁχι. Τὸ πόδι τραβήχτηκε ἀπὸ τὸ λαιμὸ. Τέσσερα χέρια μὲ σήκωσαν καὶ μὲ πέταξαν στὸν πάγκο. Μοῦ ἔβγαλαν τὰ ροῦχα. Θεόγυμνη, μ' ἔδεσαν σφιχτά. Ὁ Καραπαναγιώτης ἔσκυφε καὶ ἔφερε τὰ σκοινιά στὰ σημεῖα ποὺ νὰ πιέζουν τίς πληγές τῆς καμμένης ρόγας τοῦ ἀριστεροῦ στήθους καὶ τοῦ δεξιοῦ μηροῦ ««Θὰ πάθεις κι ἄλλα χειρότερα», εἶπε. Στὸ χέρι σου εἶναι νὰ γλυτώσεις». Δὲν εἶχα δύναμη νὰ μιλήσω. Ἡ φωνὴ δὲν ἔβγαινε. Μὲ ὑπεράνθρωπη προσπάθεια ἔδωσα στὸ στόμα τὸ σχῆμα ποὺ παίρνει ὅταν θέλει νὰ φτύσει. Ἀλλὰ δὲν βγήκε παρὰ ἓνα μικρὸ κομματάκι ματωμένο σάλιο ποὺ κόλλησε στὸ δεξί του μάγουλο. Ἐνα γερὸ χαστούκι μὲ ἐπανεῖφερε στὴν τάξη.

«Ρε σεῖς, εἶπε ὁ Καραπαναγιώτης στρεφόμενος στοὺς ἄλλους θέλει κανεὶς νὰ τὴ γλεντήσῃ; Παίρνω γὰ τὴν εὐθύνη»

Τὸ βλέμμα μου πῆγε διαδοχικὰ καὶ στοὺς τέσσερες. Περιεργάζονταν τὸ γυμνὸ μου κορμί, ὄχι ὅμως σὰν πραγματικὰ ἀρσενικά. Ὁ Καραπαναγιώτης ἀπομακρύνθηκε πρὸς τὸ κεφαλόσκαλο καὶ ἔμπηξε μιὰ φωνή: «Ρε Φώτη, τσακίσου κι ἔλα ἀπάνω». Πέρασαν ἓνα-δύο λεπτὰ νεκρικήσ σιγῆς. Ἀκούγονταν οἱ φωνές τῆς γυναίκας ποὺ γεννοῦσε στὸ διπλανὸ μαιευτήριο. Κάποιο κοντινὸ ραδιόφωνο μετέδιδε ὅτι «ὁ Διεθνὴς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εὔρεν ἱκανοποιητικὰς τὰς συνθήκας διαβιώσεως τῶν κρατουμένων ἐν Ἑλλάδι». Ὁ Κραβαρίτης γελοῦσε δυνατὰ.

Ἀπὸ τὸ κεφαλόσκαλο πρόβαλε ἡ ζωώδης μορφή τοῦ Φώτη. Κοντὸς καὶ

Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 22

Συνέχεια από την σελίδα 12

άξιωματικός σήκωσε το κεφάλι του από τὸν πυργίσκο καὶ οὐρλιαξε: -"Ἄλτ ἢ πυροβολῶ!

Λαχτάρησε τὸ καημένο τὸ κορίτσι κι ἔκανε ἓνα βῆμα πίσω, φέρνοντας τὸ χέρι στὴν καρδιά. Ἐκείνη τὴν στιγμή πρέπει νάνοιωσε αὐτὸ ποῦνοιωσα κι ἐγὼ τὸν χρόνο, τὴ ζωὴ, τὰ ἰδανικά, τὴν ἀλήθεια, ἔτσι ἔχει ἀξία σὲ τοῦτον τὸν τρελὸ κόσμο νὰ κόβονται μὲ τὸ μαχαίρι. Ὁ θάνατος ἦταν κοντά. Τὸν αἰσθανόμουν αὖς λέω, τὸν ἔβλεπα νάρχεται....Καὶ ἤρθε ὁ ἄτιμος."Ἀκουσα τὸ κροτάλισμα τοῦ πολυβόλου. Οἱ σφαῖρες γάζωσαν τὸ κορμὶ τοῦ κοριτσιοῦ. Τὸ ἄμυρο ἔκανε ἓνα βῆμα μπρός. Ξέρασε αἷμα. Καὶ σωριάστηκε κουλουριασμένο κι ἄψυχο πάνω στὸ αἰλάνι μὲ τὸ αἷμα του. Στὸ ἀριστερὸ χέρι ἐξακολούθησε νὰ κρατᾶει τὸ βαλιτσάκι...

— Καὶ τὸ τάνκς;

— Σὰν νὰ μὴν ἔγινε τίποτα. Ξεκίνησε, ἐνώθηκε μὲ τὸ ἄλλα καὶ συνέχισε τὴν πορεία του μὲ τραγούδια.

— Καὶ τὸ πτώμα τοῦ κοριτσιοῦ;

— "Ἐμεινε κεῖ ὡς τὸ πρῶτ. Κατὰ τίς ὀκτὼ ἤρθε σταλμένο, φαίνεται, ἓνα στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο. Δυὸ φαντᾶροι κατέβηκαν, βάλαν τὸ πτώμα σ' ἓνα τσουβάλι καὶ τὸ πέταξαν στὸ πίσω μέρος τοῦ αὐτοκινήτου. Ἐπειτα καθάρισαν τὸ πεζοδρόμιο ἀπὸ τὸ αἷμα. Ἐμειναν ἕμως μερικὰ πιτσιλίσματα. Ἐκεῖνα ποῦ εἶδατε.....»

(Ἀπὸ τὴν ἀφήγηση ἑνὸς ὁδηγοῦ ταξὶ στὸ «Γέννηση τοῦ Νεοφασισμού στὴν Ἑλλάδα» τοῦ Γιάννη Κάτρη)

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 13

41. Ροβίθης Δ. 1968, Ἱατρ. Θεσσαλονίκης.
42. Σακελαρίου Μ. 1968, Φιλ. Θεσ.
43. Σπανδανόπουλος Ἰωάν. 1968, ΠΑΣΠΕ.
44. Χριστόπουλος Χ. 1968, Ἱατρ. Θεσ.
45. Μαγκάκης Γ.-Α. 1969, Νομ. Ἀθ., καταδικάστηκε τὸν Ἀπρίλη τοῦ 1970 σὲ 18 χρόνια κάθειρξη ἀπὸ τὸ ἐκτ. στρατοδικεῖο Ἀθηνῶν.
46. Κουμάντος Γ. 1969, Νομ. Ἀθ. ἐκτοπίστηκε γιὰ 5 μῆνες τὸ 1972.
47. Καμύρης 1. 1969, Θεολ. Ἀθηνῶν.
48. Πεσματζόγλου Ἰ. 1968, Νομ. Ἀθ., ἐκτοπίστηκε γιὰ 7 μῆνες τὸ 1972 καὶ κρατήθηκε γιὰ 4 μῆνες στὴν ΕΣΑ τὸ 1973.
49. Παπαθωμῶπουλος Ἐμ. 1971, Φιλ. Ἰω.
50. Κακιδής Θ. 1972, Φιλ. Ἰωαν.
51. Χαλκιάπουλος Γ. 1973, ΑΣΟΕ
52. Ἀθανασιάδης Ν. 1973, ΕΜΠ, κρατήθηκε στὴν ΕΣΑ ἐπὶ 5μηνό καὶ καταδικάστηκε, τὸν Αὐγούστο τοῦ 1973 σὲ 8 μῆνες φυλάκιση ἀπὸ τὸ ἐκτ. στρατοδικεῖο Ἀθηνῶν.
53. Γεωργίου Π. 1974, Φυσ. Ἀθ. ἐκτοπίστηκε στὴ Γυάρο.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΚΑΙ ΜΕΙΣ

Του Στέφανου 'Αναστασίου

Στις ἐφημερίδες τῆς Παρασκευῆς 7-3-75 γράφεται τὸ ἀνακοινωθὲν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁσον ἀφορᾷ τὸν πολιτικὸ γάμο, τὸ αὐτόματο διαζύγιο, τὴν προβολὴ ἀπὸ τὴν τηλεόραση τοῦ ἔργου τοῦ Ν. Καζαντζάκη «Ὁ Χριστὸς ξανασταυρώνεται» καὶ γιὰ τὴν κυκλοφορία ἐνὸς βιβλίου με τίτλου «τὸ κόκκινο βιβλιαράκι τῶν μαθητῶν.

Θὰ μᾶς ἀπασχολήσει τὸ πρῶτο μόνο θέμα ἐδῶ, δηλαδὴ ὁ πολιτικὸς γάμος. Λέει λοιπὸν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος στὸ ἀνακοινωθὲν τῆς: «Ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ὑπὸ τινῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν ἀνακινούμενον προσφάτως θέμα τοῦ πολιτικοῦ γάμου ἢ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε τὰ ἑξῆς: Ἀπορρίπτει τὴν θέσπισιν τοῦ πολιτικοῦ γάμου ἐν Ἑλλάδι, καθ' ὅσον ὁ πολιτικὸς γάμος ἀντίκειται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ γάμος ἀποτελεῖ μὲν προαιρετικὸν μυστήριον διὰ τὸν χριστιανόν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ νοηθῆ συζυγία ἄνευ τελεσεώς τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου. Ἐξ ἄλλου ὁ πολιτικὸς γάμος ἀντίκειται καὶ εἰς ἀείποτε· στυφύσας Ἑλληνοχριστιανικὰς παραδόσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ μυστήριον τοῦ γάμου. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πέποιθεν ἀκραδάντως, ὅτι αἱ ἀνωτέρω ἀπόψεις αὐτῆς περὶ τοῦ λεγομένου αὐτομάτου διαζυγίου καὶ περὶ τοῦ πολιτικοῦ γάμου εἶναι ἀπολύτως σύμφωνοι πρὸς τὴν

συνείδησιν τῶν Ἑλλήνων.»

Αὐτὰ λέει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος. Πάνω σ' αὐτὰ λέμε καὶ ἡμεῖς τὴν ταπεινὴ μας γνώμη. Κατ' ἀρχὴν τὸ θέμα δὲν ἀνακινεῖται μόνο «ὑπὸ τινῶν» ἀλλὰ οὔτε καὶ «ἐσχάτως». Καὶ αὐτὸ διότι οἱ «τινές», καὶ ὅταν μάλιστα εἶναι βουλευτὲς αὐτοί, ἔχουν ἀπὸ πίσω τους σύμφωνες τὶς γνώμες χιλιάδων Ἑλλήνων πολιτῶν Χριστιανῶν καὶ μὴ καὶ κυρίως ἐκείνων ποὺ θέλουν νὰ εἶναι ἡσυχοὶ μετὰ τὴν συνείδησίν τους. Τὸ θέμα δὲ ἀπασχόλησε αἰῶνες πρὶν μπροστὰ τὴν ἐκκλησίαν ἀκόμη καὶ ἂν εἶναι ἡ ἱερολογία μυστήριον ἢ τύπος τοῦ γάμου. Πάνω σὲ τὸ θέμα αὐτὸ ὑπάρχουν οἱ γνώμες τῶν Πατέρων τῆς ἐκκλησίας Γρηγορίου Νύσσης, Ἰωάννη Δαμασκηνοῦ καὶ Συμεῶν Θεσσαλονικέως, αἱ ὁποῖαι ἀρνήθηκαν τὴν Θεία καταγωγή τοῦ γάμου (ἰδὲ οἰκογ. δίκαιον Ι. Δεληγιάννη τεύχος Α σελὶς 209) καὶ συνεπῶς τὴν μυστηριακὴν ὑπόστασιν τοῦ γάμου. Δεχόμεστε ὅμως ὅτι εἶναι μυστήριον ἢ ἱερολογία τοῦ γάμου καὶ ὅχι ἀπλὸς τύπος. Καὶ σὰν μυστήριον ὅμως, ἂν εἶναι ἀπαραίτητη ἢ ἱερολογία γιὰ σύναψιν ἔγκυρου ἀμμου, συζητᾶται τὸ θέμα πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἰσχυόντος Ἀστικοῦ Κώδικα, ὁ ὁποῖος καθιερῶνει τὴν ἱερολογία σὰν ἀπαραίτητο στοιχεῖο γιὰ νὰ ὑπάρχη ὑποστατὸς καὶ ἔγκυρος γάμος (ἄρθρο 1367 Ἀστ. Κώδ

Δηλαδή πρὸ τοῦ 1940 τουλάχιστον ἀπασχολεῖ τὸ πρόβλημα αὐτὸ νομορφαίους νομικούς.

Ἄς πᾶμε ὅμως στὴν καθαυτὸ οὐσία τοῦ θεσμοῦ. Λέει ἡ Ἱερὰ Σύν. ὅτι ὁ πολιτικός γάμος ἀντίκειται στὸ γεγονός ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ βοηθῆ συζυγία ἄνευ τελέσεως τῆς ιερολογίας τοῦ γάμου. Συμφωνοῦμε ὅτι ὅλα αὐτὰ ἰσχύουν, ἀλλὰ μόνον ὅσον ἀφορᾷ αὐτοὺς πού εἶναι στὴν ταυτότητα καὶ στὴν οὐσία πιστὰ μέλη τῆς Ὁρθόδοξης ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Τέτοια μέλη δὲ βρίσκει κανεὶς καὶ Ἕλληνες πολίτες καὶ μὴ ἐξ' αἰτίας τῆς Οἰκουμενικότητος τῆς Ἐκκλησίας, πού δὲν μένει στὰ στενὰ πλαίσια ἐνὸς μόνον κράτους. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ Ἕλληνες πολίτες πού φέρουν μὲν στὴν ταυτότητά τους «Χριστιανὸς Ὁρθόδοξος» στὴν οὐσία ὅμως οὔτε Χριστιανοὶ οὔτε πολὺ περισσότερο Ὁρθόδοξοι εἶναι. Αὐτὸ βέβαια εἶναι δικαίωμά τους ἀναγνωρισμένο καὶ ἀπὸ τὸ σύνταγμα, καὶ πολὺ σωστά. Τὸ νὰ ὑποχρεώνονται ὅμως ὅλοι αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες πολίτες νὰ πηγαίνουν στὴν ἐκκλησία μὲ τὴν ἀπειλὴ νὰ μὴ ἔχουν νόμιμη οἰκογένεια ἂν δὲν ιερολογηθῆ ὁ γάμος τους ξευτελίζει τὴν οὐσία τοῦ μυστηρίου καὶ τὴν ἴδια τὴν ἐκκλησία. Βέβαια οἱ ἄνθρωποι βαπτίσθηκαν καὶ γι' αὐτὸ συγκαταλέγονται στὰ μέλη τῆς ἐκκλησίας μπορεῖ νὰ πεῖ κανεὶς. Βαπτίσθηκαν ὅμως ὅταν ἦταν μωρὰ, καὶ μόνον σὰν ἐνήλικοι μποροῦν νὰ κρίνουν, νὰ ἔχουν γνώμες καὶ πιστεύω. Μὲ τὸ νὰ μὴ θέλει κανεὶς νὰ πάει στὴν ἐκκλησία νὰ παντρευτεῖ δηλώνει ὅτι ἀρνεῖται τὸ ὅτι εἶναι βαπτισμένος Χριστιανὸς καὶ ὅτι εἶναι ἄθεος ἢ κάτι ἄλλο.

Πῶς θὰ ὑποχρεώσουμε τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν νὰ κάνει κάτι πού δὲν τὸ θέλει ὁ ἴδιος καταπατῶντες πρῶ-

τοι ἐμεῖς τὶς ἐντολὰς τοῦ Ἰησοῦ, πού σὲ μὴ ὀλόκληρη ζωὴ δίδασκει τὴν ἐλευθερία. Ὅταν προσέρχεται Χριστιανὸς τὸ μυστήριον τῆς Θείας εὐχαριστίας προϋποτίθεται ὅχι ἀπλῶς ἡ πίστις του ἀλλὰ ἡ βαθιὰ του πίστις, διότι κανονικὰ ἡ προσέλευσις στὸ μυστήριον θὰ πρέπει νὰ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸν πνευματικὸ τοῦ Χριστιανοῦ. Πῶς λοιπὸν σὲ ἓνα μυστήριον, δηλαδή τὴν ιερολογία τοῦ γάμου, ἐπιτρέπεται νὰ παίρνει μέρος ὁ κάθε ἄθεος καὶ ἄπιστος; Καὶ μάλιστα ὅχι ἀπλῶς νὰ παίρνει μέρος μὲ τὴν θέλησή του, ἀλλὰ νὰ τὸν ἐξαναγκάζη σ' αὐτὸ ἡ ἴδια ἡ ἐκκλησία πού μὲ τὴν πράξιν αὐτὴ κλονίζει τὴν φυσικὴ καὶ πνευματικὴ τῆς ὑπόστασις; Ἀναφέρω τὰ λεχθέντα στὸν Παπασταμὰτῃ Χατζηκυριακὸ ἀπὸ ἓνα ἄπιστο μελλόνυμφο ὅπως τὰ γράφει ὁ ἴδιος ὁ ἱερέας στὴν ἐφημερίδα «Χριστιανικὴ» τῆς Παρασκευῆς 14-2-75. «Δὲν ντρέπεστε πάτερ νὰ μὲ ἀναγκάζετε μὲ τὸ ζόρι νὰ ὑποστῶ τὴν τελετὴ τοῦ γάμου ἐνῶ σᾶς δηλώνω πῶς εἶμαι ἄθεος καὶ τὴν ὥρα πού ἐσεῖς θὰ μὲ βλογᾶτε ἐγὼ θὰ σᾶς κοροιδεῶ; Τὸ λέει πουθενά αὐτὸ τὸ Εὐαγγέλιο;» Εἶναι νομίζω θέμα τιμῆς γιὰ τὴν ἐκκλησία ἂν θέλει νὰ κρατήσῃ τὴν σοβαρότητά της καὶ τὸ ὑγιὲς ποιμνίό της νὰ δεχθῆ τὸν πολιτικὸ γάμο γιὰ ὅσους δηλώναν ὅτι εἶναι ἄπιστοι ἐνῶ ὁ πράγματι πιστὸς θὰ μπορεῖ, ὅπως πιστεύει, νὰ ιερολογεῖ τὸν γάμο του. Ἀφήνω τὴν κοινωνικὴ σκοπιὰ τοῦ θέματος πού ὅπως ἔχει τὸ νομικὸ καθεστῶς στὴν Ἑλλάδα, ἐπηρεασμένο ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, ἓνα πλῆθος ἀνθρώπων πού παντρεύτηκαν στὸ ἐξωτερικὸ βάσει τοῦ ἐκεῖ ἰσχύοντος δικαίου, ἄνευ ιερολογίας, ἔρχονται ἐδῶ καὶ δὲν τοὺς ἀναγνωρίζεται ὁ γάμος μὲ ὅλες τὶς

Συνέχεια στὴν σελίδα 19

ΠΩΣ ΜΑΣ ΔΕΧΘΗΚΑΝ

Ἐπὶ ὅσα γράφτηκαν γιὰ τὴν πρώτη μας ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Ἡ ἀναγνώριση καὶ ἡ ἐκτίμησις μιᾶς προσπάθειας δὲ μπορεῖ παρὰ τὴν προσφέρεται βοήθεια σ' αὐτοὺς ποὺ ἐπιχειροῦν τὴν προσπάθεια. Ἐπὶ αὐτὴ τὴν ἄποψη δὲ μπορέσαμε παρὰ τὴν νοιώσουμε χαρὰ καὶ ικανοποίησις γιὰ ὅσα ἀκούσαμε καὶ διαβάσαμε γιὰ τὴν ἐκδοσὴ τοῦ περιοδικοῦ μας. Καὶ «κλέβουμε» τὴ σελίδα αὐτὴ ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη ὕλη γιὰ νὰ ἀναδημοσιεύσωμε ὅσα γράφτηκαν γιὰ τὴν πρώτη μας «ΠΑΡΟΥΣΙΑ».

Ἡ ἑφημερίδα «ΠΡΟΟΔΟΣ» στίς 13-3-75 σὲ σχόλια τῆς μετὰ τίτλο «ΠΑΡΟΥΣΙΑ»: Ἐνα θαυμάσιο περιοδικὸ τῶν Σερραίων Φοιτητῶν» γράφει:

Μιὰ εὐχάριστη ἐκπληξὴ μᾶς χάρισαν οἱ φοιτητὲς τοῦ Ν. Σερρών ποὺ μετὰ τὴν διάφορον ἐκδηλώσει τὸν τελευταῖο καιρὸ πῆραν μιὰ κύρια θέσις στὴν πολιτιστικὴ ζωὴ τοῦ τόπου μας. Ἐκυκλοφόρησαν ἕνα περιοδικό, τὴν ΠΑΡΟΥΣΙΑ σὰ μιὰ προσπάθεια γιὰ «ἐνεργητικὴ συμμετοχὴ στὴν πολιτιστικὴ ζωὴ τοῦ τόπου μας» ὅπως γράφουν.

Στὴν ἐκδοσὴ τοῦ περιοδικοῦ συνεργάσθηκαν πολλοὶ ἀξιόλογοι περσοδευτικοὶ φοιτηταὶ ποὺ τοὺς ἀξίζει κάθε βοήθεια στὴν προσπάθειά ποὺ ἀνέλαβαν.

Ἡ ἑφημερίδα «Πανσερραϊκὸς Λαός», στίς 19-3-75, ἔγραφε γιὰ τὴν ΠΑΡΟΥΣΙΑ:

ΕἶΝΑΙ...ἰδιαίτερη τιμὴ στοὺς Σερραίους φοιτητὲς τὸ γεγονὸς ὅτι ξεπέρασαν γρήγορα τὸ μεταβατικὸ στάδιο τῆς ἀναδιοργάνωσις τοῦ συλλόγου τους, καταφέροντας μέσα σὲ πολὺ λίγο χρονικὸ διάστημα νὰ μποῦνε καὶ στὸν χῶρον τῆς χειροπιαστῆς πνευματικῆς κουλτοῦρας δίνοντάς μας τὴν πρώτη τους «ΠΑΡΟΥΣΙΑ» στὰ γράμματα μετὰ ἕνα λιγιστέλιδο περιοδικὸ ποὺ ἐκδόσαν στίς ἄρχες τοῦ Μάρτη. Καὶ μόνη ἡ προσπάθεια νὰ μετουσιώσουν τὰ προβλήματα, τὰ ἐνδιαφέροντα καὶ τὰ πιστεύω τους σὲ «πολιτιστικὰς φόρμες» λαβαίνοντας ἔτσι ἐνεργητικὴ πρωτοπορία στὴν δύσκολη καθοδήγησις τῆς φοιτητικῆς μάζας, θάφτανε γιὰ ν' ἀξιολογήσῃ τὴν δουλειὰ τους ἀφοῦ προηγουμένα ἀπαλλοτριώνει ὅλα ἐκεῖνα τὰ διανοουμενίστικα «τερτίπια» ποὺ χρησιμεύουν σὰν δυὸ μέτρα καὶ δυὸ σταθμὰ» γιὰ τὴν πλείρια ἀξιολόγησις μιᾶς ἐκδόσεως. Οἱ Σερραῖοι φοιτητὲς, οἱ φοιτητὲς μας, ἐκδίδοντας τὸ μηνιατικὸ περιοδικὸ «ΠΑΡΟΥΣΙΑ» καταχοῦν ἐκτὸς ἀπὸ τὴν συμπαράστασίν μας καὶ τὴν ψυχὴν μας.

Υ.Γ. Σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ μελλοντικὰ μας φύλλα θὰ δώσουμε μετὰ ἀναλυτικώτερη μορφή στὴν κριτικὴν μας γιὰ τὰ θέματα τοῦ περιοδικοῦ.

* Ἐξ ἄλλου ἀπὸ τὸν δικηγόρον κ. Βασίλη Λαμπρινίδην, τελευταῖο αἰρετὸ πρόεδρον τῆς Σερραϊκῆς Φοιτητικῆς Ἐνωσεως, πῆραμε τὴν παρακάτω ἐπιστολήν.

Ἀξιότιμε κ. Πρόεδρε

Γιὰ τὴν πετυχημένη καὶ πρωτοπορικὴ «ΠΑΡΟΥΣΙΑ» σας θερμὰ συχαρητήρια.

Ἡ προσπάθειά σας, νὰ γνωρίσετε στὸ πλατὺ κοινόν, τὴν ἀνησυχίαν καὶ τὰ προβλήματα σας, μαζί μετὰ τὴν ἀγάπην γιὰ τὴν γενέτειράν, δείχνει ὅσο τὸ φοιτητικὸ κίνημα ἔχει βρεῖ σὲ σᾶς, τοὺς πρῶτους γνήσιους ἐκφραστὰς του.

Πιστεύω ὅτι σύντομα θὰ εἶναι ἀπαραίτητη ἡ «ΠΑΡΟΥΣΙΑ» στὰ χέρια ὅλων μας.

Μετὰ τιμῆς
Βασίλης Λαμπρινίδης

Μ Ο Ρ Φ Ε Σ

Τοῦ Βασίλη Τζανακάρη

Ἐίχε ἓνα πρόσωπο ἄγριο, τετραγωνισμένο, δύσβατο.
Πάνω ἀπ' τὰ δασωμένα φρύδια
ἄρχιζαν
βαθειᾶς χαραγματιᾶς
- σὰν ἀπὸ ἀγκαθωτὰ συρματοπλέγματα -
οἱ ρυτίδες.
Πιὸ κάτω τὰ μάτια, ἡ μύτη.
Τὰ δόντια του γερὰ καὶ κάτασπρα
ἔτοιμα νὰ δαγκώσουν.
Τὰ γένηια του βρώμικα καὶ νοτισμένα ἀπὸ κόκκινο κρασί.
φутρωμένα σ' ἓνα ἄγριο καὶ τεντωμένο διάφανο δερμ.α
Ἐαφνικὰ
ὅλη αὐτὴ ἡ μορφὴ ἄλλαξε
καθὼς
ἓνα κατατρεγμένο χελιδόνι
κούρνιασε, στ' ἀτέλειωτα
κι' ἀχτένιστα μαλλιά του.

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 17
συνέπειες καὶ τὰ ἐπακόλουθα.

Ἡ οὐσία τῆς ἐλευθερίας λοιπὸν νομίζω ὅτι θὰ δώσει μόνον τὸ πραγματικὸ κῦρος καὶ λάμψη στὴν ἐκκλησία. Εἶναι καὶ ἀντισυνταγματικὸ δέ, ἐνῶ ὑπάρχει ἄρθρο στὸ σύνταγμα ποὺ κατοχυρώνει τὴν ἀνεξίθρησκεία, νὰ ὑποχρεώνεται πολίτης νὰ δεχθῆ μία θρησκεία γιὰ νὰ παντρευτεῖ ἔγκυρα, σύμφωνα μὲ ἕναν κατώτερο ἀπὸ τὸ σύνταγμα νόμο, ὅπως εἶναι οἱ νόμοι τοῦ Ἄστ. Κώδ. Ὅσο ἀφορᾷ δὲ τὴν παράδοση ποὺ λέει ἡ Ι.Σ νομίζω ὅτι ἓνας λα-

ὸς δὲν ζεῖ μόνο ἀπὸ τὶς παραδόσεις του, ἀλλὰ προπαθεῖ πάντα μέσα στὰ πλαίσια ἀναλοίωτων ἀξιών καὶ ἀληθειῶν νὰ ἀντιμετωπίζει τὰ προβλήματα του. Μιὰ τέτοια ἀξιοσέβαστη ἀρχὴ εἶναι καὶ ἡ ἐλευθερία χάρις στὴν ὁποία εἶναι δυνατὸν νὰ φανεῖ καὶ νὰ γίνῃ ἀντιληπτὴ ἡ ἀλήθεια.

Γράφουμε τὶς γραμμὲς αὐτὲς διότι πιστεύουμε ὅτι μὲ τὴν ἐλαχιστότητά μας θὰ συντελέσουμε στὴν φανέρωση τῆς ἀλήθειας πρῶτα γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας καὶ μετὰ γιὰ τοὺς ἄλλους.

- "Έμαθα πώς...
- 'Η γνώμη μου είναι....
- 'Εσείς τί λέτε;

Η ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΜΕΝΤΗ

* Με πολύ χαρά έμαθα για την υποδοχή που έγινε στο περιοδικό ΜΑΣ. Και για τὰ καλά σχόλια με τὰ όποια συνοδεύθηκε. Βέβαια είχε πολλές ατέλειες μὰ ἄς μὴ ξεχνᾶμε πὼς ἦταν τὸ πρῶτο τεύχος πὸ βγήκε, με πολλές δυσκολίες, ἀπὸ ἄτομα τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ όποια ἔκαναν τὴν πρώτη τους ἐπαφή με τὴ δημοσιογραφία και ἔδωσαν μιὰ ἐκδοση πὸ νομίζω πὼς ἔλειπε ἀπὸ τὸ νομὸ μας. Βέβαια ὑπῆρξαν και μερικοί πὸ τὸ ἐπέστρεψαν. Μὰ αὐτὸ δὲν εἶναι δυσάρεστο. Ἰσα-ἴσα πὸ εἶναι εὐχάριστο μιὰ και οἱ ἐπιστροφές μὸλις ἔφθασαν τίς δέκα τὴ στιγμή πὸ ἡ «ΠΑΡΟΥΣΙΑ» κυκλοφορεῖ σὲ 1000 ἀντίτυπα. Τὸ δυσάρεστο εἶναι ἄλλο. Πὼς ἀνάμεσα στοὺς δέκα βρίσκονται τρεῖς πολιτικομηχανικοί, δύο γιατροὶ, ἕνας φαρμακοποιδὸς και ἕνας γυμνασιάρχης. Ἐπιστήμονες πὸ πέρασαν ἀπὸ φοιτητικά ἀμφιθέατρα και πὸ, ὑποτίθεται, θὰ ἐνδιαφέρονταν νὰ βοηθήσουν κάθε προσπάθεια πνευματικῆς παρουσίας στὴν περιοχή τους. Ἔστω και ἂν αὐτὸ τοὺς στοίχιζε τὸ χρόνο ὅσο δύο εἰσιτήρια ἀγώνων ποδοσφαίρου... ἤ... ὅσο ἔνα ποτήρι οὐίσκι σέ.. μπουζουξήδικο!!

* Εἶχα τὴν ἐντύπωση πὼς ἀπὸ καιρὸ ἀπαγορευόταν ὁ ξυλοδαρμὸς στὰ γυμνάσια. Νὰ ὅμως πὸ ἀποδεικνύεται πὼς εἶχα λάθος. Ἐνας μαθητῆς, πὸ ὑπογράφει «Πέτρος Βόρειος» με γράμμα του μοῦ τὸ ὑπενθυμίζει.

«Ἐχει τὸ δικαίωμα ὁ καθηγητῆς νὰ μᾶς χτυπήσει;» ρωτᾶει στὸ γράμμα του. Και συνεχίζει: «Κανένας νόμος δὲν ὑπάρχει στὴν πατρίδα μας πὸ νὰ τὸ διευκρινίζει. Κι ὅμως πολλοὶ καθηγητῆς - δυστυχῶς - στὴν πόλη μας ἐφαρμόζουν

αὐτὸ τὸ ἀντιπαιδαγωγικὸ σύστημα τοῦ «σωφρονισμοῦ» μας. Τόσο στίς μικρές ὅσο και στίς μεγάλες τάξεις τῶν Γυμνασίων». Πὸ στήρίζουν ὅμως οἱ καθηγητῆς τὸ δικαίωμα τους αὐτό; Ὁ ἐπιστολογράφος μου μᾶς ἀναφέρει δύο «νομικῆς» ἀπόψεις πὸ ὑπάρχουν στὸ «κόκκινο βιβλιαράκι τῶν μαθητῶν»:

1) Στὸ ἔθιμικὸ δίκαιο: Εἶναι ἔθιμο ἀπὸ καταβολῆς κόσμου - και γιατί ν' ἀλλάξει; - νὰ δέρνουν τὰ παιδιὰ, για νὰ τὰ «κάνουν ἀνθρώπους».. τί πιὸ φυσικὸ, ἀπὸ τὸ νὰ σοῦ δίνει ὁ καθηγητῆς -πὸ θέλει τὸ καλὸ σου!-πὸ και πὸ και καμμιά σφαλιάρια για νὰ «στρώσεις»!!

2) «ἐξουσιεδότηση τῶν γονιῶν» Ἄν δηλαδὴ οἱ γονεῖς σας ἔχουν ἀναθέσει στὸν ἢ στοὺς καθηγητῆς σου τὴν τέτοιου εἶδους «διαπαιδαγωγική» σου!...

Τὸ συμπέρασμα ὁ ἀναγνώστης μας γράφει πὼς τὸ ἀφήνει στοὺς μαθητῆς ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ. Ἐγὼ θὰ συμπλήρωνα και σὲ κάθε ἀρμόδιο και ὑπεύθυνο πὸ θὰ μπορούσε νὰ βοηθήσει για νὰ δοθῇ μιὰ λύση στὸ πρόβλημα.

* Ἦταν για μένα μιὰ εὐχάριστη ἐκπληξη ἢ εἶδηση πὸ διάβασα σὲ ἀπογευματινὴ ἐφημερίδα ὅτι στὸ Ἀρσάκειο Δημοτικὸ Σχολεῖο τῆς Πάτρας οἱ δάσκαλοι ἔδωσαν ἕνα φάκελο στίς μαθήτριες για νὰ τὸν δώσουν στοὺς γονεῖς τους. Ὁ φάκελος περιεῖχε τὸ ἐρώτημα πρὸς τοὺς γονεῖς: Με πὸιδ τρόπο θὰ θέλατε νὰ γίνῃ ἡ σεξουαλικὴ διαπαιδαγῶγηση τοῦ παιδιοῦ σας;» Τὸ θέμα τῆς σεξουαλικῆς διαπαιδαγῶγησης τῶν παιδιῶν εἶναι πάντα ἐπικαιρο και ἐνδιαφέρον για κάθε δάσκαλο και για κάθε γονιό. Ἐλπίζω τὸ περιστατικὸ τῆς Πάτρας ν'

ἀποτελέσει μιὰ καλὴ ἀρχὴ γιὰ νὰ γίνεται ἡ σεξουαλικὴ διαπαιδαγώγηση στὰ σχολεῖα. Εὐχομαι δὲ νὰ πραγματοποιηθῆ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς φοιτητικῆς ἐβδομάδος (πού θὰ διοργανώσῃ ὁ σύλλογός μας τὴ δευτέρη ἐβδομάδα τῶν διακοπῶν τοῦ Πάσχα) ἡ ἐκδήλωση πού προγραμματίζεται γιὰ τὴ σεξουαλικὴ διαπαιδαγώγηση.

* Εἶπα μπράβο ὅπου διάβασα τὶς προτάσεις τῆς Ἐνώσεως Λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαίδευσης Ν. Σερρών, μέσα στὶς ὁποῖες ὑπῆρχε καὶ ἡ πρόταση γιὰ τὴν καθιέρωση καὶ διδασκαλία τῆς δημοτικῆς, καὶ χάριχα πού τὸ Δ.Σ. τοῦ συλλόγου μας ἔδωσε στὴ δημοσιότητα ἀνακοίνωση συμπαραστάσεως. Δὲν μπόρεσα ὅμως νὰ μὴ φωνάξω τὸ «Δάσκαλε πού δίδασκες» ὅταν διάβασα σὲ ἐφημερίδα τῆς 26-2 ἐπιστολὴ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς γεν. συνέλευσης τῆς Ε. Λ.Μ.Ε. Σερρών πρὸς τὸ Δ.Σ. τῆς Ο.Λ.Μ.Ε. Ἐκεῖ λοιπὸν εἶδα πὼς «οἱ καθηγηταὶ τοῦ Ν. Σερρών ἠύχοντο» «...ὐπὸ τὰς παρούσας περιστάσεις...», «...καὶ δι' ἡμᾶς...», «ἐὰν εἶχον διεξαχθῆ αἱ αἰτηθεῖσαι ἀρχαιρῆσαι...», «ἀπὸρ. Ἐρεῖα Πάγω» καὶ «δὶς» πού μ' ἔκαναν νὰ μελαγχολήσω. Ἀλήθεια πιστεύουν οἱ καθηγητὲς πὼς βοηθοῦν τὴν ὑπόθεση τῆς δημοτικῆς χρησιμοποιώντας στὴν ἀλληλογραφία τοὺς μιὰ τέτοια καθαρεύουσα;

* Τὸ ὅτι τὸ ποδοσφαῖρο εἶναι ἕνα ἐνδιαφέρον παιγνίδι εἶναι ἀλήθεια. Τὸ ὅτι πολλοὶ νέοι ἀσχολοῦνται μ' αὐτὸ εἶναι γεγονός. Τὸ ὅτι χρησιμοποιήθηκε ὅμως τὰ τελευταῖα χρόνια γιὰ τὴ συστηματικὴ ἐπιδίωξη τῆς δικτατορίας ν' ἀπολιτικοποιήσῃ τὴ νεότητα εἶναι ἀναμφισβήτητο. Καὶ δημιούργησε τοὺς «παθιασμένους τοῦ ποδοσφαίρου» νέους ἀδιάφορους γιὰ ὅτιδήποτε ἄλλο ἔξω ἀπὸ τὰ πόδια τοῦ «τάδε ἄσσου». Ἀπὸ μιὰ ἔρευνα πού ἔκανε δεκαπενθήμερο περιοδικὸ σχετικὰ μὲ τὴ νεολαία αὐτῆ ἀντιγράφω, χωρὶς σχόλια, ἕνα διάλογο πού μαγνητοφώνησε συνεργάτης τοῦ περιοδικοῦ σὲ «πηγαδάκι» τῆς Ὀμόνοιας μετὰ ἀπὸ

ποδοσφαιρικὸ μάτς.

— Ἐμένα θὰ μοῦ πεῖς γιὰ τὸν Ἐλευθεράκη; Αὐτὸς ρε εἶναι... Ὁ Παναθηναϊκὸς ρε τὸν ἔκανε ἄνθρωπο κι αὐτὸς τώρα τὸν φτύνει.

— Πού πᾶς ρε, ποιὸς νομίζεις ὅτι εἶσαι;

— Γιὰ τράβα τώρα στὸν Πανιώνιο, νὰ λιγουριάσεις γιὰ χιλιαρικο.

— Λὲς τρίχες (δὲν ἐλέχθη ἔτσι ἀκριβῶς, ἀλλὰ τέλος πάντων). Ποιὸν θὰ διώξουν ρε Ρέ, ὁ Ἐλευθεράκης παίρνει μόνος του μιὰ ομάδα...

— Ὁ Μαῦρος τί θὰ κάνει ρε; Μὴ λὲς τρίχες (ὅπου μπαίνει ἡ λέξη τρίχες, διάβαζε διαφορετικά). Καὶ τί ἔκανε ρε στὸν Πανιώνιο; Αὐτὰ εἶναι τρίχες.

... Ὁ Μπούντιτις ... ὁ Φούκς.. ξύλινα πόδια... κοροῖδα... (ἐδῶ ἔχει μπεῖ κάποιος ἄλλος πού ἐπιμένει γιὰ τὸν Μπούντισις καὶ τὸν Φούκς. Ἀπὸ τίς λέξεις πού ξεχωρίζουν, βγάζω τὸ συμπέρασμα ὅτι θέλει νὰ πεῖ, ὅτι δὲν μποροῦν ν' ἀρχῶνται ἐδῶ οἱ ξένοι μὲ τὰ ξύλινα πόδια καὶ νὰ τὰ μασᾶνε, κι οἱ δικοὶ μας ν' ἀναί τὰ κοροῖδα τῆς ὑποθέσεως. Κατάλαβες κύριε; Τὸ ἐπιχείρημα πιάνει, γιὰτὶ κάποιος ἄλλος παρμαίνει μὲ τὸ ἐπιχείρημα τοῦ Δεληκάρη).

— Καλὰ κάνει ρε ὁ Δεληκάρης καὶ τοὺς τὰ ρουφαίει. Γιατί, ποιὸς εἶναι ρε ὁ Βιέρα καὶ τ' ἄλλα βήματα;

— Ποιὰ βλήματα ρε; Ὁ Βιέρα; Ρέ, ἂν δὲν ἦτανε...

— Ὁχι σὲ ρωτᾶω...

— Ὁ Γιούτσο ρε, τοὺς τὰ μούτζωσε. Ὁχι ὄχι ὄχι καὶ Λοσάντα καὶ ξεσηκωνόντουσαν οἱ κάφροι κι ἔβριζαν οὐζάκια τὸ Γιούτσο.

— Γιὰ τὸ Γιούτσο ρε θὰ μοῦ πεῖς; Ἄς πᾶνε ρε νὰ βροῦνε ἄλλο Γιούτσο. Οὐζο καὶ γέρο, ἀλλὰ τὴ μούσκευε τὴ φανέλα του. Πές μου γιὰ τὸ Γιούτσο νὰ σὲ παραδεχτῶ ὄχι τώρα κι φλώροι.

— Ποιὸς τοὺς τᾶδωσε ρε τὰ πρωταθλήματα; Ὁ Λάκης μὲ τίς κλίκες του; Γιὰ νὰ πᾶνε φέτος γιὰ πρωτάθλημα. Ἀπὸ πίσω...

— Ὁ Ἐλευθεράκης...

Μέντης

ΣΥΝΔΙΟΙΚΗΣΗ

Στό προηγούμενο τεύχος μας, στην έρευνα που κάναμε για τη συνδιοίκηση στα Α.Ε.Ι., από παραδρο-

μή δέ δημοσιεύσαμε τη θέση της Σοσιαλιστικής σπουδαστικής πάλης. Τη δημοσιεύουμε στο τεύχος αυτό.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗ ΚΗ ΠΑΛΗ (Σ.Σ.Π.)

Αρνούμαστε τη συνδιοίκηση γιατί πιστεύουμε ότι αποτελεί μέσο άμβλυνσης των αντιθέσεων στο χώρο του Πανεπιστημίου, Δεν είναι δέ τυχαίο ότι πανεπιστημιακοί παράγοντες βλέπουν τη συνδιοίκηση ευνοικά. Κάθε νίκη κερδίζεται μόνο με την κινητοποίηση των φοιτητών, κι όχι με τη συμμετοχή σ' αστικούς θεσμούς.

Ο φοιτητικός έλεγχος, ένα μεταβατικό αίτημα, αποτελεί μέσο έπιβολής της θέλησης των φοιτητών στον Πανεπιστημιακό χώρο, κλιμακώνεται δέ ανάλογα με τη δυναμική του κινήματος, σε όλες τις μορφές του και τα επίπεδα (έλεγχος στο περιεχόμενο και τρόπο διδασκαλίας,

έλεγχος στα συγγράμματα, στην έκλογή καθηγητών, βιβλία συγλήτου, οικονομικά ΑΕΙ κ.τ.λ.) Ακόμη όμως κι η πραγματοποίηση του φοιτητικού ελέγχου δεν θα άλλαζε τις ρίζες της αλλοτρίωσης, γιατί αυτή δεν βρίσκεται στο Πανεπιστήμιο αλλά σ' όλοκληρη την κοινωνία. Σάν συνέπεια οι σπουδαστές δεν μπορούν να χρηματοδοτούν και ν' αυτοδιαχειρίζονται το Πανεπιστήμιο όσο καιρό η υπεραξία δεν κοινωνικοποιείται. Ο φοιτητικός έλεγχος αποκτά μεγάλη αξία σε προεπαναστατικές περιόδους γιατί ξεκινώντας απ' τα προβλήματα των σπουδαστών του οδηγεί στη δυναμική άμφισβήτηση των αστικών δομών της παιδείας.

Συνένεια από την σελίδα 14

πλατύτε σαν παλαιστής με γαμψή μύτη. Το μισό χεῖλος ήταν κομμένο και άφηνε να φαίνονται δυο χυρσά δόντια. Η έκφρασή του δεν είχε τίποτα το ανθρώπινο. Το βλέμμα του έπεσε λαίμαργο πάνω στο γυμνό γυναικείο κορμί.

«Κύττα ρε Φώτη τί μεζέ έχω για σένα. Φύτεψέ της ένα Φωτάκη να θυμάται την ταράτσα σ' όλη της την ζωή». Ένας μορφασμός που πρέπει να σήμαινε γέλιο και χαρά διέστειλε την άπαίσια μορφή. Χωρίς να πει τίποτε πέταξε το σακιάκι του και ξεκουμπώθηκε μπροστά. Μισοπεθαμένη από φόβο και πόνο μπόρεσα να φωνάξω: «κτηνάνθρωποι δεν φοβόστε τον Θεό!». Ο Φώτης ξαναγέλασε. Ο Κραβαρίτης πήρε ένα κομμάτι σφουγγαρόπανο και μου τόχωσε στο στόμα. Τώρα οι τέσσαρις θεατές ήταν πολύ κοντά. Ο Φώτης έπεσε πάνω μου. Είδε όμως ότι τα πόδια μου ήταν δεμένα και δεν μπορούσε να τ' ανοίξει. Μουγγρίζοντας για το εμπόδιο άνασηκώθηκε και μισόγυμνος έλυσε τα σχοινιά. Έκλεισα τα μάτια μου τη στιγμή που μου σήκωσε τα πόδια, αλλά τα ξανάνοιξα από τον όξυ πόνο καθώς με ξέσκιζε εισορμώντας μέσα μου. Ένας δεύτερος όξυτερος πόνος ήρθε όταν τα χυρσά δόντια του μήχτηκαν βαθεία στο πληγωμένο άριστο στήθος. Με παίδεψε πολλή ώρα. Κάθε φορά που τελείωνε το μουγκρητό ίκανοποίησως του γουρουνιού σιέπαζε τις κραυγές από το μαιευτήριο. Ο χορός των βασιανιστών σκυμμένος πάνω μου φώναζε: «Μπράβο Φώτη...κι άλλο...»

(Από το ήμερολόγιο μιās νεαρής κρατούμενης στο «Γέννηση του Νεοφασισμού στην Ελλάδα», του Γιάννη Κάτρη)